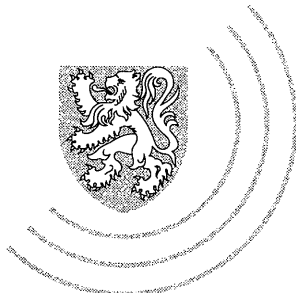

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1996-1997

21 april 1997

ONTWERP VAN DECREET

**tot wijziging van het decreet van 29 mei 1984
houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De beperkte wijziging van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin kadert in de toewijzing aan deze Vlaamse openbare instelling van de verantwoordelijkheid inzake de buitenschoolse opvang.

1. De bevoegdheid van de Vlaamse regering om verordenend op te treden

Gevolggevend aan het advies van de Raad van State is een beperkte wijziging van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin tevens aangewezen om een rechtsgrond te creëren voor de reeds bestaande uitvoeringsbesluiten inzake dagopvang (kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen), crisisopvang (centra voor kinderopvang en gezinsondersteuning) en kindermishandeling (centra voor hulpverlening inzake kindermishandeling), en voor de ontworpen regelgeving inzake buitenschoolse opvang.

Volgens het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State van 25 februari 1997 bestaat er immers voor de bestaande besluiten noch voor de ontwerp-regelgeving voldoende rechtsgrond.

Met name is de Raad van State van oordeel dat de bestaande decretale beschrijving van de taken van Kind en Gezin en de bestaande decretale verwijzing naar "door de Vlaamse regering uitgevaardigde reglementen" geen voldoende rechtsgrond biedt voor de Vlaamse regering om verordenend op te treden.

Deze strikte interpretatie van de Raad van State moet hoogdringend gevolg krijgen door het expliciteren van de rechtsgrond door de Vlaamse regering om regelgevend op te treden. Zoniet komt de rechtszekerheid in het gedrang van reeds meer dan tien jaar bestaande regelgeving in uitvoering van het decreet van 29 mei 1984.

Ook nieuwe regelgeving – zoals inzake buitenschoolse opvang of inzake kindermishandeling – zou, zonder voorliggende juridische verduidelijking van het decreet van 29 mei 1984, volgens de Raad van State aangevochten kunnen worden.

De Vlaamse regering stelt daarom een beperkte en louter legistische aanpassing van het decreet voor,

die de reeds bestaande filosofie van het decreet naar uitvoering juridisch beter onderbouwt.

2. De bevoegdheid van Kind en Gezin voor kinderen ouder dan drie jaar en voor buitenschoolse opvang

Artikel 3, § 1 van het decreet van 29 mei 1984 voorziet reeds in de mogelijkheid voor de instelling Kind en Gezin om aspecten van haar taak uit te oefenen met betrekking tot kinderen ouder dan drie jaar.

Op heden is dit reeds het geval voor de werkzaamheden van de instelling op het vlak van adoptie, kindermishandeling en crisisopvang waar uiteraard oudere kinderen bij betrokken zijn.

Ook op het terrein van de kinderopvang zijn de huidige activiteiten van Kind en Gezin reeds geruime tijd niet langer beperkt tot kinderen jonger dan drie.

In kinderdagverblijven, diensten voor opvanggezinnen en in de particuliere opvang is inderdaad de buitenschoolse opvang van kinderen van drie tot zes jaar reglementair vastgelegd door de besluiten van de Vlaamse regering van 21 december 1983 houdende de voorwaarden inzake erkenning en subsidiëring van voorzieningen inzake kinderdagopvang en van 21 december 1988 houdende regeling van de melding aan de instelling van de opvang op bestendige wijze van jonge kinderen.

Inderdaad voorziet het huidige decreet in artikel 7 nu reeds in de verplichting tot melding van opvang aan Kind en Gezin van bestendige opvangactiviteit buiten familiaal verband van kinderen tot zes jaar.

Kind en Gezin is aldus wel degelijk bevoegd om ook activiteiten te ontwikkelen voor kinderen ouder dan drie.

Ook het expliciet toewijzen van de bevoegdheid inzake buitenschoolse opvang aan Kind en Gezin stelt geen decretaal probleem.

Artikel 4, § 1, d van het decreet van 29 mei 1984 bepaalt dat "de opvang van het jonge kind naar aanleiding van de arbeids- of leefsituatie in het gezin" in elk geval tot de taak van de instelling behoort.

Aldus is er een voldoende decretale basis om de bevoegdheid inzake buitenschoolse opvang van

kinderen van drie tot twaalf jaar of uit het kleuter- en basisonderwijs aan Kind en Gezin toe te wijzen.

3. Wijziging van de meldingsplicht

De noodzakelijke regeling van de buitenschoolse opvang van kinderen van zes tot twaalf jaar, ook buiten het circuit van kinderdagverblijven, diensten voor opvanggezinnen en particuliere opvang, noodzaakt op vandaag wel een uitbreiding van de meldingsplicht tot twaalf jaar.

De jongste jaren zijn talloze initiatieven gegroeid met betrekking tot het opvangen van deze oudere kinderen, dikwijls buiten medeweten van daartoe verantwoordelijke instanties.

Het blijft echter ook op vandaag een dwingende noodzakelijkheid zicht te hebben op de opvang van kinderen, vooral met het oog op het vermijden van mogelijke misbruiken.

Het behoud van de meldingsplicht en de uitbreiding ervan tot opvang van kinderen tot twaalf jaar is in die context zeker te verantwoorden.

Het spreekt vanzelf dat een dergelijke uitbreiding niet slaat op thuisoppas- en babysitdiensten die in het huis van de kinderen en op vraag van een individueel gezin een opvang verzorgen, noch op zeer tijdsgebonden en occasionele opvangmomenten die niet onder de noemer "bestendige opvang" ressorteren.

Het ligt niet in de bedoeling van de decreetgever alle mogelijke opvangsituaties, zoals bvb. opvang van kinderen tijdens liturgische vieringen, vakantiecampen, alle mogelijke woensdagnamiddagactiviteiten, lessen catechese of zedenleer, enz.... aan melding te onderwerpen.

In het uitvoeringsbesluit zal daartoe een nadere omschrijving van het begrip "opvang op bestendige wijze" worden voorzien.

Daarenboven wordt aan de Vlaamse regering de mogelijkheid geboden bepaalde opvanginstanties of voorzieningen van de meldingsplicht vrij te stellen.

Naast een uitbreiding van de meldingsplicht is het ook nodig de regeling sluitender te maken.

Daar waar op vandaag het niet voldoen aan de meldingsplicht quasi geen enkel gevolg heeft voor

de opvangvoorziening, en daar waar gemelde initiatieven aan geen enkel toezicht zijn onderworpen behalve indien zij dit zelf willen, zijn voor de toekomst wijzigingen aangewezen, die ouders meer garanties bieden.

Daarom beoogt het voorgelegde ontwerp-decreet dat een melding als gevolg zou hebben dat deze automatisch een toestemming creëert tot een mogelijk bezoek van Kind en Gezin, en aldus de toegang van de ambtenaren van Kind en Gezin tot en in de opvang mogelijk maakt. Een dergelijk toegangsrecht is noodzakelijk om Kind en Gezin haar opdracht, zoals bepaald in het decreet van 29 mei 1984, te laten uitvoeren.

Het toegangsrecht is bewust beperkt ingevuld, zowel wat betreft de personele als wat de infrastructuurlele omschrijving betreft.

Het is in deze specifieke context te verantwoorden dat de Vlaamse regering gemachtigd wordt de modaliteiten van de verplichting tot mededeling en van de toegang te bepalen.

Zij beroept zich daarvoor op artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 19, § 1, eerste lid.

Daarnaast is het noodzakelijk een niet-melding of het weigeren van de toegang strafbaar te stellen. De loutere mededeling van niet-gemelde initiatieven door Kind en Gezin aan het gemeentebestuur (artikel 6 van het voornoemde besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1988) kan blijven bestaan, maar moet versterkt worden door een mogelijk ingrijpen van gerechtelijke instanties. In de huidige situatie is dit gerechtelijk optreden slechts mogelijk in aanwijsbare gevallen van kindermishandeling of verwaarlozing van kinderen.

De kinderopvang is op vandaag niet louter meer beperkt tot een officieel aanbod en in de toekomst kan verwacht worden dat een grotere nood aan een flexibel en variabel aanbod het zelfstandig of particulier aanbod nog zal doen groeien.

Deze ontwikkeling vereist dat de overheid een en ander van nabij volgt en op een niet-dirigistische en niet-bevoogdende wijze toch garanties stelt dat in geval van klachten de nodige maatregelen mogelijk zijn.

Het voorgelegde ontwerp-decreet creëert daartoe de wettelijke basis.

Commentaar bij de artikelen**Artikel 1**

Luidens artikel 19, § 1, tweede lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen dient een decreet van het Vlaams Parlement te vermelden of het een gemeenschaps- of een gewestelijke aangelegenheid regelt.

Artikel 2

Dit artikel wijzigt het huidige artikel 7 van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin.

§ 1. Deze paragraaf breidt enkel de leeftijd uit voor de meldingsplicht van opvang van kinderen, van zes tot twaalf jaar.

In principe kunnen in de buitenschoolse opvang ook kinderen terecht die nog in het basisonderwijs vertoeven maar die reeds ouder zijn dan twaalf. De noodzaak om de leeftijdsgrens verder uit te breiden is echter niet aanwezig omdat er geen specifieke opvang is voor deze oudere kinderen. Zij worden in de gewone, reeds te melden, buitenschoolse opvang geïntegreerd.

§ 2. Deze paragraaf regelt het principe van toegang van ambtenaren van Kind en Gezin tot de opvang of in de opvangruimtes. De toegang blijft ook beperkt tot de opvangmomenten.

Het spreekt dus vanzelf dat deze toegang niet absoluut is. De ambtenaren van Kind en Gezin hebben geen politionele bevoegdheid.

In het uitvoeringsbesluit vermeld in § 3 zullen dan ook de modaliteiten en de beperking van deze toegang nader worden omschreven.

§ 3. Het huidige uitvoeringsbesluit zal worden aangepast en zal in elk geval volgende elementen moeten bevatten :

- wijziging van de definities ;
- regeling van de toegang en de beperking ervan door de ambtenaren van Kind en Gezin in de gemelde opvang (ondermeer de beschikbaarheid over de adressen van de ouders) ;

- vrijstelling van een aantal opvangcategorieën van meldingsplicht ;

- gevolgen voor een niet toelaatbaar of niet-kwalitatief gemeld initiatief (verwittiging van ouders en gemeentebestuur).

Artikel 3

In hoofdstuk V van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin wordt een nieuw artikel 30bis ingevoegd. De voorziene strafmaatregel is licht en bedoelt vooral de mogelijkheid te creëren om gerechtelijke instanties in te schakelen, zonder meteen kindermishandeling of-verwaarlozing te moeten inroepen.

Artikel 4

Na het artikel 4 van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin wordt een artikel 4 bis ingevoegd dat de rechtsgrond vormt voor het bepalen van de regeling door de Vlaamse regering, binnen het kader van de decretale opdracht van Kind en Gezin, inzonderheid de artikelen 3 en 4.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Luc VAN DEN BRANDE

*De Vlaamse minister van Cultuur,
Gezin en Welzijn,*

Luc MARTENS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

tot wijziging, voor zover betreft de meldingsplicht voor kinderopvang, van het decreet van 29 mei 1984 houdende inrichting van de instelling Kind en Gezin

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Artikel 7 van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 7

§ 1. Behalve wanneer het de ouders of verwanten tot en met de vierde graad betreft, is iedereen die op bestendige wijze en al of niet tegen betaling kinderen beneden de twaalf jaar opvangt gehouden dit aan de instelling mee te delen.

§ 2. Deze mededeling heeft tot gevolg dat Kind en Gezin te allen tijde toegang heeft tot de opvang en in de opvangruimtes.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten van de verplichting tot mededeling en van de toegang, en legt vast wie van de meldingsplicht wordt vrijgesteld.

§ 4. Gestraft wordt met een geldboete van 26 tot 500 fr. hij die kinderen beneden de 12 jaar op bestendige wijze opvangt zonder dit aan Kind en Gezin mee te delen."

Artikel 3

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

LUC VAN DEN BRANDE

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

LUC MARTENS

ADVIES VAN KIND EN GEZIN

Kind & Gezin

ADVIES

INZAKE DE REGELGEVING

BUITENSCHOOLSE OPVANG

---0---

Uitgebracht door de Raad van Beheer van 4 december 1996

---0---

1. Kind en Gezin brengt over het globale concept van de voorliggende regelgeving een **positief advies** en herkent er de realisatie van de beleidsbrief buitenschoolse opvang in, waar de instelling zich reeds eerder positief over uitsprak.
2. Kind en Gezin vindt het van essentieel belang dat deze regelgeving **zonder verwijl** wordt goedgekeurd daar het niet langer verantwoord is dat grote onzekerheid blijft bestaan voor gezinnen, werknemers, initiatieven en gemeenten. Vandaar ook dat Kind en Gezin de regelgevende aanpak via organieke besluiten en niet via een decreet kan aanvaarden.
3. Kind en Gezin onderkent de **financiële problematiek** die aan de realisatie van deze regelgeving verbonden is.

Niettegenstaande de belangrijke aanloop die reeds in de begroting 1997 werd genomen via de dotatie aan Kind en Gezin, zal een sluitend geheel slechts kunnen bereikt worden indien een oplossing tot stand wordt gebracht voor de weerwerkmiddelen en de gelden uit het FCUD (Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten - RKW).

In die context vindt Kind en Gezin het belangrijk en prioritair dat de huidige reeds gefinancierde projecten zekerheid krijgen. Op korte termijn moeten dan ook met voornoemde instanties dringende afspraken kunnen gemaakt worden.

4. Kind en Gezin vindt het essentieel dat de **basiskwaliteit voor buitenschoolse opvang in alle voorzieningen of initiatieven in en buiten de school aanwezig is**. In die zin dient het kwaliteitscharter voor al deze voorzieningen te gelden.
Kind en Gezin benadrukt dan ook de opname van de **speelpleinwerking** in de lijst van voorzieningen, zodat ook op deze werking het kwaliteitscharter van toepassing is.

Evenzeer is het van belang dat de initiatieven die in het kader van de school worden genomen aan het kwaliteitscharter onderworpen worden. Kind en Gezin hoopt dat de formulering in de regelgeving daartoe volstaat.

5. Uitgangspunt voor elke buitenschoolse opvang is in elk geval dat rekening wordt gehouden met de **draagkracht** van het kind.

Hoewel dit principe in de regelgeving verankerd zit - wat zeer positief wordt onthaald - stelt Kind en Gezin voor om bijkomend in dit artikel op te nemen dat Kind en Gezin terzake nadere informatie aanbiedt aan de voorzieningen en vooral dat in de vormingsvereisten of -programma's voor begeleiders dit element uitdrukkelijk aan bod komt.

6. Kind en Gezin vindt het belangrijk en positief dat een **gedecentraliseerde aanpak** in de regelgeving aanwezig is.

Kind en Gezin wil te dien aanzien stellen dat het zeer belangrijk is dat :

- het gemeentebestuur effectief betrokken wordt bij de totstandkoming van initiatieven ;
- het lokale verenigings- en organisatieleven een grote inbreng heeft in de verduidelijking van behoeften en in het uitwerken van het meest passende antwoord op plaatselijke behoeften.

7. Tenslotte adviseert Kind en Gezin **op termijn de voorgestelde ouderbijdragenregeling** voor de initiatieven buitenschoolse opvang af te stemmen op de regeling voor de kinderdagopvang en voor de centra voor kinderopvang en gezinsondersteuning.

Die onderscheiden ouderbijdragenregelingen voor deze drie onderscheiden sectoren zijn niet alleen onduidelijk voor de gezinnen, maar kunnen tevens oneigenlijk gebruik door gezinnen van de voorzieningen teweegbrengen.

Een globale aanpak dringt zich dan ook op.

Kind en Gezin begrijpt dat in de huidige situatie een tussenoplossing voor de ouderbijdragenregeling noodzakelijk was.

---0---

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIE.
-----**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.**

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 23 januari 1997 door de Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot wijziging, voor zover betreft de meldingsplicht voor kinderopvang, van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin", heeft op 25 februari 1997 het volgend advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP.

Het ontwerp strekt tot de vervanging van artikel 7 van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin.

Het ontworpen artikel 7 bepaalt dat iedereen die op bestendige wijze, al dan niet tegen betaling, kinderen beneden de twaalf jaar opvangt, in beginsel gehouden is dit aan Kind en Gezin mede te delen. Volgens de vigerende bepaling geldt die verplichting slechts voor wie kinderen beneden de zes jaar opvangt.

Voorts bepaalt het ontworpen artikel 7 dat de bedoelde mededeling tot gevolg heeft dat Kind en Gezin te allen tijde toegang krijgt tot de opvang en de opvang-ruimtes.

Aan de Vlaamse regering wordt opdracht gegeven om de modaliteiten van de verplichting tot mededeling en van de toegang te bepalen. De regering bepaalt eveneens wie van de meldingsplicht wordt vrijgesteld.

Ten slotte stelt het ontwerp straffen op het niet doen van de vereiste mededeling.

ONDERZOEK VAN DE TEKST.Artikel 2.

1. De meldingsplicht bedoeld in paragraaf 1 van het ontworpen artikel 7 is van toepassing op iedereen die "op bestendige wijze" kinderen beneden de twaalf jaar "opvangt".

Volgens de memorie van toelichting zal het begrip "opvang op bestendige wijze" nader omschreven worden in een uitvoeringsbesluit. Daartoe zou, blijkens de door de gemachtigde ambtenaar verstrekte toelichting, een rechtsgrond gezocht worden in paragraaf 3, dat de Vlaamse regering machtigt tot het bepalen van o.m. de "modaliteiten van de verplichting tot mededeling".

De Raad van State moet evenwel vaststellen dat uit de aangehaalde bepaling van paragraaf 3 geen machtiging afgeleid kan worden om het begrip "opvang op bestendige wijze" te omschrijven. Een dergelijke machtiging kan evenmin afgeleid worden uit paragraaf 1.

Paragraaf 1 of paragraaf 3 zal dus aangevuld moeten worden.

2. Volgens paragraaf 2 heeft Kind en Gezin te allen tijde toegang tot de opvang en de opvangruimtes. Bij paragraaf 3 wordt de Vlaamse regering gemachtigd om de modaliteiten van die toegang te regelen.

Deze bepalingen geven aanleiding tot de volgende opmerkingen.

2.1. Volgens artikel 11, derde lid, 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kunnen de gemeenschappen en de gewesten, binnen de grenzen van hun bevoegdheden, de "gevallen" bepalen waarin een huiszoeking kan plaatsvinden. Het staat daarentegen aan de federale overheid om de procedure inzake de huiszoeking te regelen, met inbegrip van het tijdstip waarop die uitgevoerd kan worden.

De in het ontworpen artikel 7, § 2, bedoelde toegang tot de opvang en de opvangruimtes kan in bepaalde gevallen betrekking hebben op een woning, en is in die gevallen dan ook te beschouwen als een huiszoeking. Door te bepalen dat die toegang "te allen tijde" geboden moet worden, en door aan de Vlaamse regering de opdracht te geven om de "modaliteiten" van de toegang te regelen, treedt het ontwerp gedeeltelijk op het terrein van de procedure inzake de huiszoeking, waarvoor de federale overheid bevoegd is.

Mochten de stellers van het ontwerp menen dat de Vlaamse Gemeenschap voor de uitoefening van die bevoegdheid zich zou kunnen beroepen op artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 19, § 1, eerste lid, dan zou zulks in elk geval in de memorie van toelichting verantwoord moeten worden.

2.2. Ondergeschikt moet ten gronde opgemerkt worden dat het recht op eerbiediging van de woning wordt gewaarborgd bij artikel 8 van het Europees Verdrag over de rechten van de mens, artikel 17 van het Internationaal Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten, en artikel 15 van de Grondwet.

Het is zeer de vraag of een onbeperkte toegang, zelfs bij nacht, van plaatsen die een "woning" zijn, in de enge zin van het woord, met de genoemde bepalingen verenigbaar is.

Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt voorts dat het begrip "woning" ruim opgevat moet worden, en dat het bijvoorbeeld mede slaat op lokalen waar beroepsactiviteiten uitgeoefend worden (1). Voor de toegang tot in het ontwerp bedoelde lokalen is in geen enkele waarborg voorzien ten aanzien van mogelijke misbruiken door de personen die het recht van toegang genieten. Ook op dit punt kan de verenigbaarheid met de genoemde bepalingen betwijfeld worden.

Het staat aan de Vlaamse regering, en nadien eventueel aan het Vlaams Parlement, om te oordelen, onder voorbehoud van toetsing a posteriori door nationale rechtscolleges of internationale controleorganen, of er voldoende redenen zijn om een inmenging in het genoemde grondrecht te

(1) E.H.R.M., 16 december 1992, Niemietz, Publ. Cour, reeks A, vol. 251-B; E.H.R.M., 25 februari 1993, Funke, Crémieux en Miaillhe (I), Publ. Cour, reeks A, vol. 256-A, -B en -C.

verantwoorden. Het lijkt voorts onmisbaar dat die inmenging in elk geval aan striktere voorwaarden onderworpen wordt.

2.3. Nog meer ondergeschikt worden de volgende opmerkingen m.b.t. de tekst zelf van paragraaf 2 gemaakt.

2.3.1. Zoals paragraaf 2 is geformuleerd, moet eruit worden afgeleid dat, bij gebreke van melding, de ambtenaren van Kind en Gezin geen toegang hebben tot de opvang en de opvangruimtes. Er is dan geen toegang, zelfs niet als de betrokkenen in strijd met het ontworpen artikel 7, § 1, zich niet aangemeld hebben.

De gemachtigde ambtenaar bevestigt die interpretatie.

De vraag rijst of een controlesysteem, gesteld dat het een mogelijkheid van toegang tot bepaalde plaatsen moet inhouden, wel efficiënt is, als dat toegangsrecht niet uitgeoefend kan worden ten aanzien van degenen die zich onttrekken aan de principiële verplichting om zich aan te melden.

2.3.2. Het is niet duidelijk wat met de termen "opvang" en "opvangruimtes" in de ontworpen paragraaf 2 wordt bedoeld.

De gemachtigde ambtenaar heeft in dit verband verklaard dat kinderopvang zich niet strikt beperkt tot een gebeuren in een bepaalde opvangruimte tussen vier muren, maar dat die opvang zich ook afspeelt in buitenspeelruimtes

en eventueel zelfs tijdens uitstappen. Het is de bedoeling van de stellers van het ontwerp om het gebeuren in zijn totaliteit te vatten, en het is om die reden dat zowel de term "opvang" als de term "opvangruimtes" gebruikt is.

Het zou beter zijn om de beide termen in het ontwerp te definiëren, of om daartoe althans opdracht te geven aan de Vlaamse regering (zie hiervóór, opmerking 1).

2.3.3. Volgens de ontworpen paragraaf 2 heeft "Kind en Gezin" toegang tot de opvang en de opvangruimtes.

In het ontwerp zou nader gepreciseerd moeten worden welke personen een recht van toegang hebben. Het zou bijvoorbeeld kunnen gaan om de daartoe aangewezen personeelsleden van Kind en Gezin.

3. De ontworpen paragraaf 3 houdt een machtiging van de Vlaamse regering in om te bepalen wie van de meldingsplicht wordt vrijgesteld.

Die delegatie is te ruim. In het ontwerp zouden minstens de criteria bepaald moeten worden, op grond waarvan de Vlaamse regering zou kunnen bepalen wie de vrijstelling kan genieten.

4. Paragraaf 4 bevat een strafbepaling.

4.1. Vanuit wetgevingstechnisch oogpunt zou die bepaling omgevormd moeten worden tot een afzonderlijk artikel, in te voegen in hoofdstuk V van het decreet van 29 mei 1984.

4.2. Volgens de gemachtigde ambtenaar is het de bedoeling dat straffen gesteld worden, niet enkel op het niet-naleven van de meldingsplicht, maar ook op het weigeren van toegang aan de bevoegde personeelsleden van Kind en Gezin.

Uit de tekst van de ontworpen paragraaf 4 blijkt echter niet dat het weigeren van toegang strafbaar is. De tekst zou op dit punt aangevuld moeten worden.

Bovendien kan het niet de bedoeling zijn personen strafbaar te stellen die vallen onder de uitzondering op de meldingsplicht, bedoeld in de ontworpen paragraaf 1. Uit de tekst van de strafbepaling zou duidelijker moeten blijken dat de bestraffing van het verzuim zich te melden bij Kind en Gezin slechts van toepassing is op degenen die onderworpen zijn aan die meldingsplicht.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS,	staatsraden,
	L. HELLIN,	
de Heer :	A. ALEN,	assessoren van de
Mevrouw :	Y. MERCHIEERS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Cultuur,
Gezin en Welzijn ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Artikel 7 van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 7

§ 1. Behalve wanneer het de ouders of verwanten tot en met de vierde graad betreft, is iedereen die op bestendige wijze en al of niet tegen betaling kinderen beneden de twaalf jaar opvangt gehouden dit aan de instelling mee te delen. De Vlaamse regering bepaalt wat onder opvang op bestendige wijze wordt verstaan.

§ 2. Deze mededeling heeft tot gevolg dat de daartoe aangewezen personeelsleden van Kind en Gezin tijdens de opvangmomenten toegang heb-

ben tot alle plaatsen of ruimten die voor de opvang bestemd kunnen zijn of ermee in verband staan.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten van de verplichting tot mededeling en van de toegang. De Vlaamse regering legt vast wie van de meldingsplicht wordt vrijgesteld op basis van een erkenning binnen de voor de opvangcapaciteit in kwestie geldende regelgeving."

Artikel 3

In hoofdstuk V van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin wordt een artikel 30 bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 30bis

Gestraft wordt met een geldboete van 26 tot 500 frank hij die niet door de Vlaamse regering van de meldingsplicht is vrijgesteld en die kinderen beneden de twaalf jaar op bestendige wijze opvangt zonder dit aan Kind en Gezin mee te delen of hij die de toegang zoals bepaald in artikel 7, § 2, weigert."

Artikel 4

Na artikel 4 van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin wordt een artikel 4 bis ingevoegd dat luidt als volgt :

"Artikel 4bis

De Vlaamse regering bepaalt binnen het kader van de taak van de instelling, zoals vermeld in artikel 3 en 4, de nadere regels met betrekking tot de organisatie, de erkenningsnormen en de subsidievoorwaarden inzake de dagopvang, de preventieve zorg, de buitenschoolse opvang, de kindermishandeling, de crisisopvang en de adoptie."

Artikel 5

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

Brussel, 25 maart 1997.

De minister-president van de Vlaamse regering,

LUC VAN DEN BRANDE

*De Vlaamse minister van Cultuur,
Gezin en Welzijn*

LUC MARTENS
